

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5. (v pritličju levo). telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vposiatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ograko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljova ulica 5. (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Državni zbor.

S. — Dunaj, 30. novembra. Poslanska zbornica je včeraj sprejela celo vrsto resolucij, ki jih je predlagal draginjski odsek ter posamezni poslanci, med njimi tudi resolucijo, da naj se kakor hitro mogoče prične z gradnjo kanalov v Galiciji. Resolucija socijalnih demokratov, katera graja vlado, ker je sklicala tako pozno državni zbor, je bila odklonjena, ravno tako resolucija, v kateri se protestira proti zvišanju telefonskih in drugih pristojbin ter proti zvišanju cen tobačnih izdelkov. Nato se je pričela debata o draginji mesa, toda navzlic nameravanemu načrtu, da naj bi bila debata že davno končana, se ni posrečilo, privedi jo do konca. Sporna točka med zastopniki mest in delavstva na eni in agrarci na drugi strani je bila ta, ali naj se smeji časovno in kvantitativno uvoz argentinskega mesa ali ne. V draginjskem odseku se je sprejel — kakor znano — predlog, da naj bo uvoz mesa kvantitativno popolnoma neomejen, toda le za čas do konca leta 1911. Proti tej omejitvi pa so nastopili zlasti socijalni demokrati, pa tudi zastopniki meščanstva, ki so opravičeno povdarjali, da bi se vsled velikih priprav in troškov, n. pr. naprave hladilnic, posebnih ladij ne našel nikdo, ki bi hotel prevzeti uvoz mesa, s katerim bi moral že koncem leta 1911 končati. Trgovinski minister dr. Weisskirchner je branil časovno omejitve, za kar mu je poslanec Lecher očital popustljivost napram agrarnim tendencam. Imenoval ga je agrarnega trgovskega ministra, s katerim je združena personalna unija, ki še danes ne ve, ali naj bi bil raje dunajski župan ali minister. Govoril je nato še zastopnik Kočevcev grof Auersperg, kateremu pa so socijalni demokrati skoraj skozi ves njegov govor delali take medklie, da skoraj ni mogel govoriti. Med drugim so mu zabrusili v obraz: »Človek, kakor vi, nima pravice, iti med ljudstvo!« Poslanec grof Auersperg je zastopal stališče, da ne more biti govora o kakih specialnih draginji mesa, pač pa o splošni draginji, ki tlači agrarce, meščane in delavce in kateri se odpomoči ne da. V stvarnem in učenem govoru je poslanec Holy nato zastopal stališče agrarcev, na kar je bila seja prekinjena in ob pol 7. zvečer zaključena.

Hrvaški poslanci niso vstopili v »Slovenski klub«.

S. — Dunaj, 30. novembra. Na podlagi klerikalnih informacij so nekateri listi in tudi mi snoči prinesli vest, da so včeraj dopoldne iz »Zveze južnih Slovanov« izstopivši dalmatinski poslanci: Dulebić, Ivanišević, Perić in Prodan vstopili v »Slovenski klub« in da so tudi že pristopovali včerajšnji seji »Slovenskega kluba.« Ta vest pa je v celem neresnična. Predvsem poslanci Dulebić, Ivanišević, Prodan in Perić odločno zanikajo, da bi bili vstopili v »Slovenski klub«. Nasprotno pou-

darjajo, da so osnovali svoj lastni hrvaški klub, ki bo le s »Slovenskim klubom« v parlamentarnem stiku, ker je to pač potrebno, ako si hočejo za tako majhen klub zasigurati vsaj možnost, podati v državnem zboru kako interpelacijo. Z druge strani pa je tudi laž, da bi se bili udeležili člani »Hrvaškega kluba« včerajšnje seje »Slovenskega kluba«. Tam sta bila le poslanca Dulebić in Prodan kot zastopnika »Hrvaškega kluba«, med tem ko se Ivanišević in Perić seje nista udeležila. Med slovanskimi poslanci se mnogo ugiba o pravem vzroku izstopa teh poslancev iz »Zveze južnih Slovanov« in se seveda njih izgovoru, da bi bil dr. Smolaka pravi vzrok njih izstopa in koraka, prav malo veruje. Nasprotno se zatrjuje, da je pri celi tej zadevi igralo tudi materialno vprašanje važno vlogo. Zadruga organizacija v Dalmaciji, katero vodi poslanec Ivanišević, je — kakor znano v velikih denarnih stiskah in baje je zagotovilo, da dobi dalmatinska zadruga organizacija pri ljubljanski klerikalni »Zadrugi zvezi« kredit, jako odločilnega momenta pri izstopu omenjenih štirih poslancev iz »Zveze južnih Slovanov«.

Enotni češki klub in »Slovenska Enota«.

S. — Dunaj, 30. novembra. Kakor je dunajski poročevalec »Slov. Naroda« izvedel iz popolnoma zanesljivega vira, je parlamentarna komisija enotnega češkega kluba v včerajšnji seji v zadevi razmerja do »Slov. Enote« storila jako važne in odločilne sklepe. Enotni češki klub hočestopitnik obema jugoslovanskima državnozbornskima kluboma s predlogom, da naj se iz »Slovenske Enote« mesto dosedanje lahne in le slabo poslujoče parlamentarne zveze vstvari stroga in enotna parlamentarna organizacija. Enotni češki klub je pripravljen postopati solidarno z Jugoslovani, toda le kot strogo organizirana parlamentarna organizacija, kot stroga parlamentarna enota. Enotni češki klub bi tvoril v »Slovenski Enoti« poleg »Zveze južnih Slovanov« in »Slovenskega kluba« tretjo enojko. Tako organizirano »Slovensko Enoto« bi vodil stalno voljeni načelnik. Za načelnika te enote bi bil določen nekak turnus, pri katerem bi seveda odločevalo moči posameznih v »Enoti« združenih članic primerno število. Kot organizacijsko pravilo naj bi veljal princip, na katerem sloni tudi sedanji enotni češki klub, torej pred vsem princip skupne organizacije, princip subordinacije pod sklepe »Slovenske Enote« in načelo podrejenosti. Enotni češki klub smatra tako organizacijo »Slovenske Enote« za neobhodno potrebno, ako naj »Slovenska Enota« postane dejanska enotna parlamentarna korporacija, s katero bi bilo mogoče pri vseh važnih vprašanjih operirati.

Za slučaj, da bi Jugoslovani, pred katere hoče enotni češki klub

stopiti s temi predlogi, ne sprejeli, bo moral enotni češki klub izjaviti, da se je njegov sanačni načrt »Slovenske Enote« ponesrečil. Za slovansko politiko v državnem zboru pomenja ta predlog enotnega češkega kluba v času, ko »Slovensko Enoto« tako njeni prijatelji kakor sovražniki izpodkopavajo, velevažen in velepomemben pojav, ki more postati merodajen za nadaljni razvoj vpliva slovanske politike na Dunaju.

Med češkimi poslanci se odkrito poudarja, da bi trajno skupno delovanje Čehov in Slovencev bilo za obe stranki velikega pomena. Čehi so zlasti tudi pripravljeni, še nadalje biti najzvestejši prijatelji slovenskih kulturnih in gospodarskih teženj, toda odkrito se tudi poudarja na češki strani, da nikakor niso več pripravljene službovati nadalje katerikoli osebnim namenom, ter zlasti poudarjajo, da se hočejo enkrat za vselej iznebiti vpliva, ki ga je vedel dr. Šusteršič pod pretvezo in zanašajoč se na njih slovansko naziranje izrabljati v postranske svrhe, v svrhu svoje osebne in strankarske politike.

Zato pa pomenja ta predlog enotnega češkega kluba obenem tudi v svoji obliki najostrejši odpor Čehov proti nadaljnemu dr. Šusteršičevemu vplivu.

Dalmatinske železnice.

Z. — Dunaj, 30. novembra. Včeraj dopoldne je imel železničarski odsek poslaniške zbornice sejo, v kateri je poslanec Dobernig predlagal, da naj se da vprašanje glede zvišanja železniških tarifov pri južni železnici takoj na dnevni red. Poslanec Biankini je zahteval pojasnil glede dalmatinske železnice. Poslanec Biankini je odgovarjal železniški minister Wrba, ter se pri tem skliceval na tozadevna izvajanja ministrskega predsednika barona Bienerttha v avstrijskih delegacijah ter poudarjal, da je vlada storila vse primerne korake, tako da je upati, da bodo v najkrajšem času začeli s pripravljanimi deli za železnico skozi Liko.

Seja parlamentarne komisije enotnega češkega kluba.

S. — Dunaj, 30. novembra. Parlamentarna komisija enotnega češkega kluba je imela včeraj dopoldne ob 4. pod predsedstvom bivšega ministra poslance dr. Fiedlerja sejo, v kateri je zavzela stališče napram novim češko-nemškimi pravnimi pogajanjem, ki se bodo vršili na Dunaju, nadalje napram podaljšanju poslovniskega provizorija, nadalje je obravnavala o postopanju enotnega češkega kluba pri obravnavi proračunskega provizorija, dalje o razmerju enotnega češkega kluba do »Slovenske Enote« ter končno o stališču enotnega češkega kluba napram vođecestnim zakonom.

Hrvaški delegati in ogrski državni zbor.

A. — Budimpešta, 30. novembra. Hrvaški delegati v ogrskem državnem zboru so imeli včeraj konfe-

renco, v kateri so sklenili glasovati proti indemiteti ogrske vlade ter se posluževati pri vseh svojih govorihi edino hrvaškega jezika.

Trgovinska pogodba med Avstrijo in Srbijo.

B. — Belgrad, 30. novembra. Skupščina je včeraj končala debato glede trgovinske pogodbe med Srbijo in Avstrijo. Danes govori ta srbski trgovinski minister in minister za zunanje zadeve, na kar se vrši glasovanje o pogodbi.

Posledice stavke na graški češki tehniki.

G. — Praga, 30. novembra. Predsednik društva čeških tehnikov Haase je bil relegiran s praške tehnike in sicer kot povzročitelj tridnevnega štrajka, ki so ga uprizorili češki tehniki kot protest na češki tehniki in sicer na poljedelskem oddelku, ker primanjkuje primernih predavateljev. Sedaj je tudi ostalih 30 odbornikov dotičnega štrajkarskega gibanja bilo pri rektorju in zahtevalo proti sebi disciplinarno preiskavo, ker da so enako krivi kakor relegirani Haase. Vsi češki tehniki pripravljajo nov protestni štrajk.

Zapostavljanje Slovencev.

D. — Trst, 30. novembra. Namesto pokojnega kontrolorja Jegliča, ki je bil transprotni kontrolor in katero mesto je bilo nekaka slovenska posest, je imenovan Nemeec Zirkonig. Zopet nov dokaz, kako dobro se nam Slovencev godi pod Šusteršič - Bienertthovim režimom.

Poročnik Biščević — vpokojen.

Z. — Dunaj, 30. novembra. Znani poročnik Biščević, znan iz afere Axmann-Biščević glede gozdov v Bosni, je vpokojen.

Obravnava proti tržaškim napadalcem Slovencev — preložena.

A. — Trst, 30. novembra. Včeraj dopoldne je začela pred tukajšnjim deželnim sodiščem obravnava proti onim obtožencem, ki so dne 4. septembra napadli Slovence. Ker pa je glavna priča Antonio Demarco zbolel, se je obravnava na nedoločen čas preložila.

Portugalski menihi se ne naselijo v Avstriji (?)

G. — Praga, 30. novembra. Kakor poroča klerikalni list »Čech«, so neresnične vse vesti, kakor da bi se nameravali iz Portugalske izgnani menihi naseliti v Avstriji.

Atentat na grškega ministrskega predsednika Venezelosa.

A. — Berlin, 30. novembra. Iz Aten poročajo, da je bil na vlak, v katerem se je vozil grški ministrski predsednik Venezelos, izvršen atentat. K sreči pa je atentat ponesrečil. Ta dogodek je vzbudil v celi Grški veliko senzacijo. Kralj je Venezelosu čestital, da je srečno ušel atentatu. Iz cele dežele prihajajo Venezelosu čestitke.

Ukročen rjoveči lev.

Bomba, ki jo je vrgla vlada med klerikalce v obliki neodobrenega zakona o deželnem desetmilijonskem posojilu, je zlomila tilnik dr. Šusteršiču in njegovim tovarišem.

Učinkovala je nad vse pričakovano promptno.

V večrajšem članku smo izrazili mnenje, da je vlada namenoma med državnozbornim zasedanjem vrnila zakonski načrt o deželnem posojilu, da bi s tem imela v rokah učinkujoče orožje proti obstrukciji. aluram dr. Šusteršičevim. V tem članku smo tudi omenili, da bo ta vladni ukrep imel brez dvoma ta vpliv, da se bo dr. Šusteršič kar preko noči spremenil iz rjovečega leva v krotkega medvedka, ki bo plesal tako, kakor bo žvižgal in godel ministrski predsednik baron Bienert.

To naše prorokovanje se je uresničilo še preje, kakor smo sami pričakovali, zakaj, še predno je izšel naš članek izpod stavčevih rok, smo dobili že z Dunaja telefonsko obvestilo, da je dr. Šusteršič že opustil svoje intransigentno stališče nasproti italijanski pravni fakulteti ter nastopil pot pogajanj z vlado.

Kandidat za vodstvo na slovenskem jugu, kakor imenuje »Naše Jedinstvo« dr. Šusteršiča, je od danes do jutri opustil svoja obstrukcijska nagnjenja in je dal celo po nemških listih razglasiti, da je popolnoma napacno mnenje, ako smatra javnost njega za očeta poletne obstrukcije v dunajskem parlamentu.

On — dr. Šusteršič — je glede te obstrukcije tako nedolžen, kakor novorojeno dete, edini krivec, da je sploh prišlo do obstrukcije, pa je — poslanec Ivan Hribar, pod čegar sugestijo in terorizmom so baje bili klerikalci prisiljeni poseči po orožju obstrukcije.

O, brihtna dr. Šusteršičeva glavica si zna pomagati.

On in njegova stranka sta čisto nedolžna na obstrukciji, postala sta le žrtve lokavega Hribarja, ki ju je premotil. A sedaj so klerikalci izprevideli, da se jih izrablja, zato tudi niti iz daleč ne mislijo več na obstrukcijo. Zato naj vlada pardonira nedolžne klerikalce, »znosi« pa se naj nad pravim povzročiteljem obstrukcije — poslancem Hribarjem.

Dr. Šusteršič in klerikalci se nam res smilijo, da se morajo izgovarjati na Hribarja, če se hočejo rešiti iz zadrege in zagate.

Eno pa nam pri tem ne gre v glavo, to namreč, da sta Šusteršič in »Slovenec« tedne in mesece na najpodlejši način napadala poslanca Hribarja samo zbog tega, ker sta mu očitala, da je nasprotnik obstrukcij-

ske taktike. In ko je klerikalna obstrukcija doživela popoln fiasko v parlamentu, je »Slovenec«, navdahnjen po dr. Šusteršiču, zopet obdolžil poslanca Hribarja, da je nastopal proti obstrukciji in da je s tem povzročil njen neuspeh.

Torej preje so klerikalci trdili, da je Hribar načelen nasprotnik obstrukcije, a danes zatrjujejo z isto resnostjo, da je on njen duševni oče, in da so klerikalci obstruirali samo pod vplivom Hribarjevimi. Kaj je sedaj resnica?

Vzemimo, da je resnica zadnje, v kakšni luči pa potem stoje klerikalci pred javnostjo?

Tisti mogočni politiki, ki so preje vedno kričali, da so oni najvplivnejši faktor na Dunaju, so se dali voditi kakor psički na vrvi in komandirati od Hribarja, od tistega moža, ki so ga do danes proglašali za ničlo, za nesposobnega in docela brezuplivenega politika na Dunaju?!

Res, s tem svojim trikom, da nartijo Hribarju svoje grehe, so klerikalci pač dosegli rekord v vrtoglavosti.

Sicer pa morajo pred javnostjo na ta ali oni način maskirati svojo retirado.

Ker niso imeli drugega prikladnega izgovora, so pač vzeli poslanca Hribarja za jagnje, ki naj nosi njihove grehe.

Če se jim tudi dokaže, da je ta izgovor ponesrečen in jalov, kaj to, samo da pred svetom ni treba priznati, da so klerikalci sramotno zlezli s svojo obstrukcijo pod klop, ker je baron Bienert stavljal alternativo: ali opustiti obstrukcijo ali pa se odpovedati desetmilijonskega posojila.

Izvrševalni odbor narodno - napredne stranke.

Seja eksekutivnega odbora narodno - napredne stranke je danes zvečer, na kar opozarjamo člana.

»Slovensko - hrvaški klub«.

Sedaj, ko so v klerikalni slovenski klub vstopili tudi dalmatinski franko-furtimaši, bo moral dr. Šusteršičev klub spremeniti svoje ime. To je eden izmed pogojev, pod katerimi so pristaši Žida dr. Franka, vstopili v slovenski klerikalni klub. Kakor nam poročajo iz Dunaja, se bo Šusteršičev klub spremenil v slovensko-hrvaški klub, za podpredsednika pa bo izvoljen dr. Dulibič.

Nastop predsednika Elsnerja in odstop dr. Kavčiča.

Novo imenovani predsednik ljubljanskega deželnega sodišča Elsner nastopi svojo službo v četrtek 1. decembra. Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, je predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu

dr. Kavčič že vložil prošnjo za vpo-kojenje. V današnjih časih pač ni izključeno, da bo celo za predsednika novomeškega okrožnega sodišča imenovan Nemeš. V novomeškem slučaju se bo vlada vsaj lahko izgovarjala na — Kočevarje.

Klerikalna nestrpnost.

Ni jih na svetu večjih nestrpnost-žev, kot so naši klerikalci. Svojemu političnemu nasprotniku ne privoščijo niti eksistence in bi vsakega ugonobili, samo če bi ga mogli. Kakšni so ti ljudje, se prav dobro vidi iz letošnjega koledarja Mohorjeve družbe iz listnice urednikov. Tu beremo besede takega naduteža iz Ljubljane: »Ako bo družba še dalje pošiljala... one smeti, bo število članov še bolj padlo. Če se odbor noče ravnati po želji poverjenikov, sploh ne bomo več pobirali udnine; tudi ni treba miškulance z 8 knjigami. Sama prevzetnost in nestrpnost ter grožnja, če se ne ustreže njihovim ekstremnim željam! Uredništvo je tega naduteža poučilo, da družba zagovarja še vedno ista načela, kot jih je od začetka obstoja, da pa tudi hoče podpirati domače pisatelje in umetnike, zato je poverjeniki tudi ne smejo zapustiti. Drug odgovor urednikov se glasi: »Na liberalce se ne oziramo, kakor sodite, marveč le na dobro stvar. Vzemite lepo knjigo »Trije rodovi« (spisal Engelbert Gangl) in videli bode, kako pisatelj lepo piše o duhovniku. Laudate Dominum omnes gentes! Kdor hoče služiti dobri stvari, in če je žid, ga ne smemo odganjati.« — Tak odgovor pri naših prenapetežih seveda ne bo zalegel, ker jih preveva Jegličev duh, ki izreka prokletstvo nad vsem, kar ni fanatično klerikalno.

Onemeli klerikalci.

V nedeljski številki smo že javili, da je vlada vrnila zakon o deželnem desetmilijonskem posojilu. Vkljub temu, da ima deželni odbor dan za dnevom dolgotrajne seje, ki so posvečene izključno temu najnovejšemu dogodku, vendar »Slovenec« o tej velevažni stvari do danes še ni črnil besedice, dasi bi bilo tudi v interesu njegovih pristašev, da izvedo, da se vlada brani odobriti ono posojilo. Zakaj neki molče klerikalci? Ali se boje, da bi jeli njihovi volilci premišljati o stvari in da bi se jim odprle oči ter uvideli, da tira klerikalna politika deželno ladjo nevzdržema proti gospodarskemu propadu?

Mestna uprava in spomeniki.

Pretekli teden je dala mestna uprava s primernim lesenim obotom pokriti kamniti studenec pred magistratom in cesarjev spomenik na Slovenskem trgu. Tudi Trubarjev spomenik v Bleiweisovem parku je iz

trpežnega marmorja, a vendar iz kamna, na katerega kolikor toliko vendarle vpliva zimsko vreme. Nadejali smo se, da bo mestni magistrat kakor druge, dal pokriti tudi Trubarjev spomenik lesenim obotom, toda prepričali smo se, da je mestna uprava napravila prav glede Trubarjevega spomenika izjemo. In vendar je splošno priznано, da je prav Trubarjev spomenik najboljši umetniško delo, kar jih premore Ljubljana. In takšen spomenik prepušča vladni komisar na magistratu mirne duše vsem vremenskim neizodam. Takšno postopanje se obsoja samo ob sebi.

Glas iz občinstva.

Pred hišo v Prešernovi ulici, kjer je Herzmanskega cvetličarna, je vsako jesen in pomlad vedno vse mokro, ker lastnik nima denarja in menda tudi smisla ne, da bi popravil raztrgan zlebo, od katerega curlja venomer. Tudi drugod, kakor v Stritarjevi ulici, v Gosposki ulici pred »Narodno kavarno«, pred filharmoničnim društvom teče neprestano s strešnih zlebov curkoma na trotoar, čim se prične taliti na strehi sneg. Ali dotični hišni posestniki nimajo toliko denarja, da bi dali popraviti strešne zlebe? Pozivamo mestno upravo, da napravi v tem oziru že vendar enkrat red, sicer bomo morali v Ljubljani pozimi v najlepšem vremenu hoditi po ulicah z dežniki.

Falsifikator Friedjungovih dokumentov je bil tudi v Ljubljani?

Prijatelj našega lista nam piše iz Belgrada: Preiskava proti Vladimiru Vašiču, znanemu falsifikatorju takozvanih Friedjungovih dokumentov, je končana ter je vsa stvar izročena sodišču, ki dvigne proti Vašiču obtožbo zaradi hudodelstva »veleizdaje«. Obravnava bo najbrže že v prvi polovici meseca decembra. O podrobnosti preiskave se čuva najstrožja tajnost, vendar pa se širijo po mestu najrazličnejše, bolj ali manj zanimive vesti o rezultatih preiskave. Med drugim se tudi govori, da je Vašič priznal ne samo, da je meseca aprila letošnjega leta mudil se dlje časa v Zagrebu, marveč tudi da je bila začetkom maja meseca letošnjega leta v Ljubljani. Koliko je na tej vesti resnice, se naravno ne da kontrolirati, prav verjetna pa je vest vsekakor.

Obriti čuki.

Katoliški orli ali kakor jih ljudstvo podomače imenuje, čuki, so imeli preteklo nedeljo, kakor je znano, javno telovadbo v »Unionu«. Med drugim so predstavljali tudi »marmornate kipec«. Gospodje, ki imajo nalogo paziti na to, da se pri takih prireditvah ne žali npravnstveno čustvo, so naenkrat iztaknili, da so marmornati kipi pravzaprav velika

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R.

(Dalje.)

Te ujete besede in opomnje je imela neprestano v mislih, tudi ko je po Olginem pogrebu urejevala njene dragocenosti, njeno obleko in brezštevila pisma, ki so jih bile polne vse miznice. Pri tem je v miznici našla pisemce, ki je bilo nanjo naslovljeno.

»Ljuba Lizika! Usliši mojo zadnjo prošnjo. Če bi se po moji smrti moj mož poročil z Elviro, prosi očeta, naj da moj grob odpreti. To je prošnja tvoje umirajoče sestre Olge.«

Tako se je glasilo tisto pisemce, o katerem ni Lizika nikdar in nikomur nič omenila, ki pa se ga je s strahom in z grozo domislila, ko je izvedela, da sta se Svetlin in Elvira poročila. Nikomur na svetu ni doslej ničesar omenila o tem skrivnostnem pisemcu in njega še skrivnostneje naročilu. Od ure, ko ji je Svetlin obljubil, da se sploh več ne oženi, niti mislila ni na to pismo, tako trdno se je zanašala na Svetlinovo zagotovilo. Sedaj pa je naenkrat, popolnoma nepričakovano izvedela, da se je Svetlin navzlic svoji obljubi poročil in celo z Elviro.

Lizika ni hotela izdati svoje tajnosti očetu, a na njeno živčevje so duševne muke tako vplivale, da se kar ni mogla popraviti.

Tretji dan njene bolezni, ko jo je zdravnik novič preiskal in ji ukazal največji mir, se je Sancin ravno pripravljal, da se vsaj za nekaj ur odpelje v Trst pogledat v svojo kupčijo, ko se je pred hišo ustavil koleselj in je z njega stopila mlada dama. Sancin, ki je pogledal skozi okno, se je kar vstrašil in odstopil nekaj korakov.

Kaj ti je, papa? je vprašala Lizika. Kdo pa se je pripeljal?

Elvira!

Ni mogoče!

V tem je že prihitela Marijanica v sobo. Tudi ona je bila očitno razburjena, ko je rekla:

Gospodična Elvira — to se pravi, nova gospa Svetlinova je prišla obiskat gospodično Liziko...

Naj vstopi, je ukazal stari Sancin in se obenem umaknil v zadnji konec sobe, dočim je guvernanta, ki je sedela poleg Lizikine postelje, naglo zbežala iz sobe.

Elvira je vstopila, počasi in plaho. Zbrala je bila ves svoj pogum, ko je šla na ta obisk, a ko je stopila v sobo, ji je ta pogum upadel. Sancin se je iz svojega kota resno priklonil, a ni znil nobene besede. Tudi Lizika ni odprla ust.

Slišala sem, da si naenkrat obotela... Prav žal mi je, Lizika... in rada bi vedela, kako se ti godi...

Mehke in presrečne so bile te besede, a na Liziko niso napravile vtiska. Nekako nevoljno je položila svojo roko v Elvirino roko in jo hitro zopet umaknila.

Hvala ti, za tvoje sočutje, je rekla hladno. Zdaj mi je že bolje in upam, da se bom kmalu popolnoma popravila.

S sklonjeno glavo je Elvira stala pred Lizikino posteljo. V sobi je vladal molk; Elviri se je zdelo, da bo ta molk večno trajal. Kesala se je, da je prišla sem; jasno ji je bilo, da jo Sancin in Lizika sovražita, tako hudo, da ji še stola nista ponudila.

To žaljenje je vzbudilo njen ponos. Rekla si je, da naposled vendar ni nič takega storila, da bi jo smela Sancin in Lizika tako prezirati. Rekla si je, da je uslišala Svetlina in se udala svoji ljubezenski strasti šele potem, ko je iz zdravnikovih ust izvedela, da je Olga izgubljena in da ji ni več pomagati. Prav, ko je hotela brez ovinkov povedati svoje mnenje, je zopet izpregovorila Lizika.

Ali hočeš biti tako prijazna in svojemu soprogu nekaj sporočiti? je s trdim glasom vprašala Lizika in pogledala Elviri resno v oči.

Elvira se je vzravnila in ponosno pogledala na Liziko.

Kaj želiš, da povem svojemu možu?

Raci mu, da je po pogrebu moje sestre meni obljubil, da se več ne poroči in da je prelomil svojo besedo.

Na Elvirino obličje je legel tisti izraz nedosežne visokosti, zaradi katerega so jo ljudje tako radi imenovali princezino.

Počakaj otrok, da spoznaš, kaj je življenje, je rekla mirno in prepirljivo. Naravno žalost takega otroka, kakor si ti, potolaži človek, kakor je pač mogoče, ne da bi takim tolažilnim obljubam pripisoval kako resnobo.

Pošten mož se otroku, kadar je moje starosti, ne sme zlagati, je piko odgovorila Lizika. Tak otrok, kakor sem jaz, otrok, ki je sedemnajst let star, zna namreč že razločevati med ljudmi, ki drže svojo besedo in ki jo prelomijo. Svetlin je prelomil svojo možko obljubo in častno besedo. To je moja sodba o njem.

Mislil, da mu je jako malo ležeče na tem, kako sodbo imaš o njem, je dejala Elvira. Sicer pa smatram, da je moj obisk s tem končan. Lahko mi verjameš, da sem se silno težko odločila, storiti ta korak, ali storila sem ga vendar. Srce me je premagalo. Ker praviš, da boš kmalu zdrava, sem pomirjena in lahko grem. Z bogom!

Z bogom, je odgovorila Lizika. Komaj so se vrata zaprla za Elviro, je stari Sancin, ki ves čas obiska ni odprl ust, planil k postelji svoje hčere.

Lizika, ti si se zopet razburila, je vzkljnil v veliki skrbi za svojega otroka. Ah, čemu je neki prišla...

(Dalje prihodnj.)

7.60
3.40

Borzna poročila.

Dunaj, 30. novembra. Včeraj dopoldne je vladalo na borzi precej dobro razpoloženje. Posebno zanimanje je vladalo za akcije Škodovih zavodov, posamezne bančne vrednosti, stavbinske vrednosti in Lloydove akcije. 3% prioritetne južne železnice so bile cenejše. Popoldne je razpoloženje oslabevalo in borza je končala v zelo tihem trgu. Devize so bile neizpremenjene. Rente so bile mirne.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 29. novembra 1910.

Maloobsejni posojila	Dunaj	Biagoval
4% majeva renta	93.20	93.40
4.2% srebrna renta	96.85	97.05
4% avstr. krona renta	93.15	93.35
4% ogr.	91.90	92.10
4% kranjsko deželno posojilo	96.—	97.—
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2	222 —	228 —
„ 1864	317.50	323.50
„ tiskne	154.90	160.90
„ zemeljske I. izdaje	298.50	304.50
„ II.	281.—	287.—
„ ogrske hipotečne	247.50	253.50
„ dun. komunalne	536.50	546.50
„ avstr. kreditne	528.50	538.50
„ ljubljanske	89.75	95.75
„ avstr. rdeč. križa	75.50	79.50
„ ogr.	48.25	52.25
„ bazilika	31.85	35.85
„ turške	257.75	260.75

Dalino.

Ljubljanske kreditne banke	447.50	448.50
Avstr. kreditnega zavoda	668.—	669.—
Dunajske bančne družbe	553.75	554.75
Južne železnice	116.—	117.—
Državne železnice	752.50	753.50
Alpine-Montan	773.75	774.75
Češke sladkorne družbe	252.—	254.—
Živnostenske banke	277.—	279.—

Valute.

Cekini	11.37	11.39
Marke	117.55	117.75
Franki	95.35	95.50
Lire	95.—	95.25
Rublji	254.—	254.75

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 29. novembra 1910.

Termin.

Pšenica za april 1911	za 50 kg	11.01
Rž za april 1911	za 50 kg	7.85
Koruzna za maj 1911	za 50 kg	5.60
Oves za april 1911	za 50 kg	8.39

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knaifove ulice (nasproti glavni pošti)

pristine švicarske vezenine

najcenejši nakup 182

oprem za neveste.

„Ljubezen in junaštva“ strahopetnega praporščaka

Roman.

Cena 80 vin., vezano K 1-60, s
pošto 20 vin. več.

Ta mični in zabavni roman se vrši za zadnje velike vojne med Avstrijo in med Turčijo. Ozadje romanu je zgodovinsko, v središču pa stoji ginja ljubezna zgodba. Kdor vzame knjigo v roke, jo bo čital z največjim zanimanjem in pravim užitek.

„Narodna knjigarna“ v Ljubljani.

„Slovenski Narod“ izhaja dnevno dvakrat.

nevarnost. Ker se te točke v zadnjem hipu ni dalo izpušiti, so varuhi pravne odredili, da se morajo tisti čuki, ki imajo predstavljati marmornate kipe, obriti pod pazduho. In s tem je bilo koščljivo vprašanje rešeno v splošno zadovoljnost, odstranjen pa je bila tudi nevarnost vsakega pohujšanja.

»Slovenski večer v Belgradu.

Kakor smo že poročali, je sklenil Srbsko - ruski klub v Belgradu v zimski sezoni prirediti slovenske večere, na katerih se imajo vršiti predavanja o posamnih slovenskih narodih in njih književnostih ter izvajati razne pevске in glasbene točke. Prva takšna prireditev je bil ruski večer. Sredi tega meseca bi imel priti na vrsto bosanski, na to češki, koncem meseca decembra pa slovenski večer. Ta program pa se je moral radi raznih zaprek spremeniti v toliko, da se bo slovenski večer vršil šele tekom meseca januarja 1911. Kakor poročajo iz Belgrada, namerava odbor naprositi kakega Slovenca, da prevzame predavanje o stikih med slovenskim in srbskim narodom.

Slike z belgradskega izleta.

G. Peter Strel iz Mokronoga je razstavil v izložbenem oknu »Narodne knjigarne« v Prešernovi ulici štiri dobro vspele slike z izleta, ki ga je napravilo pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« meseca julija tekočega leta. Slike predočujejo slovenske izletnike na srbskem parniku »Vardar« ob izlivu Save v Donavo, sprejem slovenskih izletnikov v savskem pristanišču, sprevod v mesto in slavnost ob grobu slovenske umetnice Vele Nigrinove. Kdor bi izmed izletnikov hotel imeti te slike, naj se obrne na pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« ali pa na g. P. Strela v Mokronogu. Skupilo za slike je določeno v društveni namene.

Župnik z revolverjem v cerkvi.

Dobernič pri Trebnjem je zadela nesreča, da je dobila za župnika prepotentnega fanatika, 35 let starega Franceta Kralja, ki pa je tudi skoro vsak dan čisto pijan in vsled tega seveda tudi nevrasteničen. Proti faranom je nastopal oblastno. Ni ga izužilo, da je bil lani v Trebnjem že na 10 K globe kaznovan. — Dne 20. februarja je pri popoldanski službi božji molil kaplan France Golob v Dobrniški župni cerkvi na leci križev pot. Proti sredini cerkve so stali fantje Miklič, Strajnar, Smolič in Tomažin. Pred njimi je stala kot zadnja tiste vrste, ki se je pomikala od postaje do postaje križvega pota, Cilka Kaplan in mirno molila iz molitvenika. Na stopnicah, vodečih na kor, so stali fantje Nace Kužnik, Jože Barle ter France Smolič po domače Žnidarjev in France Smolič po domače Šustar. Kar vstopi v cerkev župnik Kralj, kateremu se je zapletal jezik, kar ni čudno, saj je bilo ravno po »farovškem kosilu«. Brez povoda začne svatiti in pehati podmače Kolerco naprej, potem pa se nadomoma obrne nazaj ter začne vpiti, da je v cerkvi on gospodar, da hoče imeti mir v cerkvi in da naj se pobere iz cerkve, komur ni prav. Pri tem je grozil z nabasanim revolverjem, ki ga je imel v roki. Nepričakovano pristopi k mirni Cili Kaplan in jo glasno vpraša, čegava da je. Cila Kaplan pa je imela boljše pojme o molitvi in pijanemu župniku niti ni dala odgovora, ker se ni dala motiti v pobožnosti. Tedaj zavpije nad njo župnik, da mora takoj iz cerkve ter jo faktično surovo izpeha skozi stranska vrata iz cerkve, dasi ni prav ničesar zakrivila. Potem pristopi k fantom na kornih stopnicah, jim pomoli revolver pod nos in vpije, da morajo vsi dol, če ne bo streljal. Da je dal s tem ta božji namestnik neizmerno pohujšanje faranom, to je gotovo in Cila Kaplan je takoj zunaj rekla, da ne pride nikdar več v cerkev. — Orožniki so morali ovaditi župnika Kralja, ki je bil pri c. kr. okrožni sodnji v Novem mestu obsojen radi pregreška po § 303 k. z. in ker je nosil orožje brez orožnega lista, na en teden zapora, ki se ne da spremeniti v denarno kazen. Plačati pa ima tudi nemale stroške. Proti sodbi se je župnik takoj pritožil in trdil, da je na živcih tako bolan, da

je pravzaprav že umobolen. No, za kazniva dejanja hoče biti umobolen, za opravljanje župnikovih opravil pa pri zdravem razumu. Ker je duhovnik, stavimo kaj, da ne bo sedel, kakor do danes še nobeden ni.

Slovensko deželno gledališče.

Jutri, v četrtek, se igra drugi najzanimivejša komedija: »Tat vseh tatov« (Arsene Lupin) in sicer za par-abonente. — V soboto zvečer za par-abonente opera: »Tannhäuser«.

Koncert,

kvartet a la šramel, se vrši danes v »Narodni kavarni«. Začetek ob 9. uri zvečer. Vstop prost.

Češki jezikovni tečaj.

Opozarjamo še enkrat na sestanek glede češkega jezikovnega tečaja, ki ga priredi »Češko-slovenski klub«, in ki bo danes ob 7. uri zvečer (ne ob 8. uri, kakor je bilo zadnjič naznanjeno) v mali dvorani »Mestnega doma«.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Prenaglo in brez luči je vozil dne 27. oktobra po noči posestnik Miha Stembov iz Tomačevega po Martinovi cesti. Bil je zaradi tega kaznovan že policijsko, pa je apeliral na okrajno sodišče. Pa tudi tu se mu ni nič bolje godilo. Sodišče ga je obsodilo na 10 K globe.

Neznani pretepač. Na Vseh svetnikov dan je bilo. Delavec Janez Hromec je šel popoldne na pokopališče k Sv. Krištofu, prižgal je svoji ranjki boljši polovici na grobu lučico in proti večeru jo je odkrevsal počasi proti domu v St. Jakob ob Savi. Tam je srečal delavca Antona Grojzka in ta ga je povabil seboj v gostilnico. V St. Jakobu sta začela, obiskala sta kaki dve gostilnici, nato sta pa stopila še v Sotesko. In okoli 11. ure sta se majala dva majava prikaza iz Soteske proti St. Jakobu — ničhudegaslutečin samo cesto mereč. Tu skoči iz zasede, kakor blisk črna postava, naklesti najprej enega, potem še drugega in še predno sta se Hromec in Grojzdek prav zavedla je že črna postava izginila. Anton Grojzdek je kot storilec ovadil delavca Janeza Hribarja iz St. Jakoba, češ, da ga je dobro spoznal. Sodišče pa je uvaževalo naslednje okolnosti: da je bil 1. novembra mlaj in toraj tako temna noč, da bi bilo težko koga na cesti brez luči spoznati, da sta bila Grojzdek in Hromec prav pošteno nadelana in da ni nikdo navedel nobenega vzroka iz katerega bi bil Hribarobanapadel. In zato je sodišče, vključ izpovedbi Grojzka in Hromca, ki pravi, da je bil napadalec »natirleth tak« kakor Hribar, Hribarja oprostilo.

Saje so se vnele letos pozimi! — januarja ali februarja enkrat — pri Jožetu Dobravcu, županu in posestniku v Črnučah. Dimnik baje ni bil ometen in včeraj se je moral zagovarjati pred sodiščem dimnikar Franc Labovec, češ, da ni pravčasno osnažil dimnika, akoravno bi to bila njegova dolžnost. Pri obravnavi pa je Dobravec izpovedal, da je Labovec osnažil dimnik šele decembra meseca lanskega leta in da hodi ometat dimnik le vsako četrtletje. Takrat pa se je nabralo veliko saj v dimniku, ker so precej kuhali za prešiče. Sodišče se je iz tega prepričalo, da Labovec ne zadene nobena krivda in ga je oprostilo.

Išče se tat. Matevž Fink, delavec na Fužinah, je bil zadnjič prav temeljito okraden. Iz kovčega mu je bila ukradena srebrna verižica, nekaj obleke, par smotk in še celo fotografija in naslova Finkovega dekleta se je tat polastil. Oni naslov so potem našli na polici hlapca Iv. Zgrebeca, ki stanuje s Finkom in s hlapcem Bukovicem v eni in isti sobi. In Fink je osumil Zgrebeca in Bukovica, da sta ga ta dva okradla. Ko je pa orožništvo izvršilo pri obeh osumljencih preiskavo, ni našlo pri nobenem ničesar. In ker ona soba ni bila zaklenjena in je zato lahko tja prišel tudi kak drug človek, sodišče ni smatralo za dognano, da bi bila Zgrebec in Bukovic okradla Finka in je oba

oprostilo. — To se je Zgrebcu zdelo tako neizmerno čudno, da se kar z mesta ni mogel premakniti. Morda se je pa sodišče to pot vendarle zmotilo...

Razne stvari.

* Hudič na prižnici pri župniku.

V nekem ultrakatoliškem mestecu na Bavarskem je pridigoval župnik svojim backom o starokatoličanih in jim pravil take grozovitosti, da so se poslušalcem jezili lasje. Koncem svoje propovedi je vzkliknil z emfazo: »Starokatoličani so vsi tako izprideni, da jih bodo pekli hudiči na dnu pekla, in če to ni res, naj me pri tej priči hudič vzame!« Pri teh besedah je udaril s tako močjo po prižnici, da je padel evangelijski poslušalec. Nedaleč od prižnice pa je sedel nek Amerikanec s svojim služabnikom, zamorecem. Zamorec je pobral knjigo in jo nesel nazaj župniku na prižnico. Ko je videl župnik črca za seboj, je mislil, da je že prišel hudič po njega. Tedaj pa mu je upadlo srce in s tresočim glasom se je obrnil zopet do svojih vernih. »Mogoče je med starokatoličani tudi nekaj pravičnih!« Obrnil se je zopet, zamorec pa je stal nepremično za njim. »Hudič naj me vzame, če niso starokatoličani boljši, kakor mi!« je še vzkliknil župnik obupan, potem pa se je onesvestil.

* Kaj vse se pripoveduje ljudstvu, o tem se lahko v svojo žalost prepričamo, če listamo po takozvanih katoliških mesečnikih. »Marienbote«, mesečnik za hčere katoliških družin, prinaša kot posebno atrakcijo redno kako poglavje o strahovih. Pred nedavnim časom je poročal ta mesečnik, da je kradel hudič v nekem penzjonatu sveče z oltarja, polnil vzglavja z vodo, razmetaval pohištvo in klofotal pobožne device z nevidno roko. »Po dolgih molitvah in ceremonijah in ko so spodili iz zavoda deklet, ki je bilo iz framazonske rodbine, je prenehalo stražiti. Sv. Trije kralji so tudi pomagali predstojnici iz velike denarne zadrege, našla je namreč kar naenkrat v svoji omari dvajset dolarjev. Neka dekla je hotela videti na mrtvaškem odru nekega patra na Dunaju. Med tem časom pa se ji je prižgal grah na štedilniku. V strahu, da jo spode iz službe, je klicala umrlega patra na pomoč, in res, kar sam od sebe se je grah začel svežiti in na mizo je prinesla lahko izborna jed!« Pravi čucki bravci takih bedarij!

* »Knezov nečak«. Te dni so aretirali v Kremžu 22letnega dninarja Karla Maierja ter ga izročili tamošnjemu sodišču. Karel Maier je prišel pred kratkim v neko kavarno v Kremžu ter se tam predstavil plačilnemu natakarku Ivanu Faschingu kot nečak kneza Liechtensteina ter mu obljubil, da mu bo preskrbel pri svojem stricu službo komornega strežaja. Mimogrede je omenil, da potrebuje denarja. Natakark, vesel, da dobi tako dobro službo, je segel v žep ter dal dozdevnemu nečaku kneza Liechtensteina znatno vsoto denarja. Odslej je Maier večkrat prihajal v to kavarno in je vselej izvalil natakarku vsote po 500 K. Pretekli teden je bil natakark Karel Fasching telefonično poklican na Dunaj, češ, da naj se pride predstaviti k neginji Liechtenstein. Hitro se je odpravil natakark na Dunaj, kjer ga je Maier čakal z avtomobilom na kolodvoru ter ga odpeljal v neki hotel. Tu ga je sprejela elegantna dama, dozdevna kneginja Liechtenstein, v resnici pa zavaznica premetenega goljufa, ki mu je stavila različna vprašanja ter mu nato izjavila, da ga sprejme k sebi v službo. Končno je zahtevala še 300 K kavicje, katero je natakark tudi položil. Ni pa trajalo dolgo, ko je prevarani natakark izvedel, da je imel opravka z zvitimi goljufi. Žendarmiriji se je namreč čudno zdelo, da more navaden dninar tako potratno in razkošno živeti, kakor Maier. Radi tega ga je aretirala in izročila sodišču.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rado Pustoceničnik.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

**glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.**

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

BOŽIČNA DARILA!

!! Predno si nakupite božičnih daril !!

blagovolite si ogledati še moje izložbe in presodite cene! —
Potrudite se potem v mojo trgovino, kjer se Vam dajo drage
volje vsakega pojasnila, da se prepričate in odločite se bode-
te takoj, da si nabavite svojih potrebščin le pri trvdki :

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg ali Sv. Petra cesta.

Specialna trgovina najnovejših precizijskih ur (s izpričevali točnosti)
svoje lastne tovarne ur v Švici z varstveno znamko „IKO“.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine, juvelov
ter briljantnih nakitov itd., istotako ogromna izbira kina-
srebrnega blaga, kakor nastavkov, jedilnega orodja itd.,
vse v najmodernejšem slogu.

Postrežba strogo solidna. Cene najnižje!

Na pismena vprašanja se odgovarja z obratno pošto.

Telefon 273. Brzojavni naslov: „H. Suttner“.

!! Cenik zastoj in poštnine prosto. !!

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Revnotam menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskoptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni. 10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega danka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% x 1 1/2% na amortizacijo ali pa po
5 1/2% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi vačrt glede amortizovanja dolga.

**URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.**

Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje
od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne
papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da
sklene zavarovalno po-
godbo bodisi za življenje,
ali pa proti požaru le
pri slovanski banki
„SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski zavod,
da more nalogo, ki si
jo je staval, izpolniti v
najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne
načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za
preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svo-
jim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-
skozni slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva,
organizacije in prispeva k narod-
nim dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamo-
svojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

N A P I S I N E N O

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vložnim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se
prizpisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo. 4